

Пише: Никола Танасић
субота, 09 јун 2012 11:14

Оно што је Запад дуго времена чинило „најбољом од свих империја“ и што је све до недавно давало његовим представницима значајан морални и идеолошки ауторитет, била је уврежена представа да управо западне институције, такве какве су, представљају највећи домет у изградњи колико-толико слободног, моралног и човечног друштва, да је неприкосновеност човековог живота и вредновање сваког појединачног становника планете управо „темељна западна вредност“, и да тај и такав Запад опет стоји као некаква „брана дивљаштву и варварству“. И док су нам са једне стране опсежне, кржаве и антихуманистичке „хуманитарне кампање“ у Југославији, Авганистану, Ираку на језив начин демонстрирале до које мере западну јавност „игра бројки“ може да учини отупелом и безосећајном за страдања милиона, тек у односу према том неприкосновеном, јединственом и персонализованом „појединцу“ показале су се праве размере западног „срца таме“.

Током 2011. године имали смо прилике да се посведочимо потпуно паганском тријумфализму и шенлучењу до кога су брутална убиства Осаме бин Ладена и Моамера Гадафија довела, не код необразованог пука и примитивних западних „прола“, већ код њихових углађених, уштогљених и бескрајно политички коректних вођа и заступника. И док је то донекле разумљиво у случају Бин Ладена, као стриповске карикатуре „непријатеља“, налик на Орвеловог Голдштајна или лутку Гаја Фокса која је ритуално спаљивана у циљу подизања патриотизма у осамнаестовековној и деветнаестовековној Енглеској, у случају Гадафија, који је раније широм Европе и света био дочекиван уз државничке почасте, ова потпуно дивљачка радост није имала никаквог рационалног и цивилизованог оправдања. Уместо гађење, призори мучења и убиства либијског вође измамили су осмехе, аплаузе и неприкривену радост међу политичком елитом цивилизованих западних народа.

Најновији пример ове исконске крвожедности пружио нам је одлазећи председник Светске банке, Роберт Зелик, који је тоном увређене девојчице која уплакана напушта игралиште на коме су је гурнули у блато допустио себи једну крајње мрачну и бизарну тираду на рачун тешке болести данашњег председника Венецуеле, Уга Чавеза. Овај угледни господин и реномирани банкар поручио је јавности да су славном латиноамеричком социјалисти „дани одбројани“, и искористио то као прилику да махне песницом свим тим бунтовним и непослужним латиноамеричким државама, „да се и оне припазе“ када Чавеза више не буде било.

О варварству запада, или, Краљица Херца у земљи финансијских чуда

Пише: Никола Танасић
субота, 09 јун 2012 11:14

